

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE INTERNATIONAL EXAMINATIONS
International General Certificate of Secondary Education

FIRST LANGUAGE THAI

0518/02

Paper 2 Reading and Directed Writing

May/June 2005

2 hours 15 minutes

Additional Materials: Answer Booklet/Paper

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

If you have been given an Answer Booklet, follow the instructions on the front cover of the Booklet. Write your Centre number, candidate number and name on all the work you hand in. Write in dark blue or black pen on both sides of the paper. You may use a soft pencil for any diagrams, graphs, music or rough working. Do not use staples, paper clips, highlighters, glue or correction fluid. Dictionaries are not permitted.

Answer **all** questions.
The number of marks is given in brackets [] at the end of each question or part question.
At the end of the examination, fasten all your work securely together.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

เขียนชื่อและเลขประจำตัวนักเรียนผู้เข้าสอบ พร้อมทั้งหมายเลขประจำหน่วยสอบ
ลงในช่องว่างที่ให้ไว้ในสมุดคำตอบทุกเล่มหรือกระดาษเขียนคำตอบทุกแผ่น
ต้องใช้กระดาษที่แจกเท่านั้น สำหรับตอบข้อสอบ
เขียนคำตอบทั้งสองหน้าของกระดาษที่ใช้ทุกแผ่น เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงินหรือหมึกดำ
ควรใช้ดินสอ เขียนร่างคำตอบ
ห้ามใช้ กาว น้ำยาลบคำผิด ที่หนีบกระดาษ หรือที่เย็บกระดาษ
ห้ามใช้พจนานุกรม

ต้องทำทุกข้อ ไม่มีให้เลือก
คะแนนสำหรับข้อสอบแต่ละข้อ อยู่ในวงเล็บท้ายข้อสอบนั้นๆ
หากนักเรียนใช้กระดาษตอบมากกว่าหนึ่งแผ่น ต้องผูกกระดาษคำตอบทุกแผ่นเข้าด้วยกัน

อ่านบทสัมภาษณ์และบทความเกี่ยวกับวัยรุ่นไทย และตอบคำถามในตอนท้าย 2 ข้อ

<p>บทสัมภาษณ์</p> <p>จุลจักร ชิวโก้ จักรพงษ์ คือชื่อของหนุ่มลูกครึ่งวัย ๒๐ ปี บุตรชาย ม.ร.ว.นคริรา จักรพงษ์ กับ แอลแลน เลวี เมื่อสามสี่ปีก่อน เริ่มเป็นที่รู้จักของคนในสังคม จากการเป็นนายแบบ และเป็นพระเอกละครโทรทัศน์ นี่เป็นคำสัมภาษณ์บางส่วน</p> <p>สารคดี: ทำไมถึงอยากหาเลี้ยงชีพตั้งแต่อายุน้อย ในเมื่อฐานะทางบ้านดีมาก</p> <p>ชิวโก้: มันรู้สึกผิดยัง ใจก็ไม่รู้ที่ต้องมาใช้จ่ายเงินพ่อแม่ ตลอดเวลา ผมไม่สบายใจ ผมอยากรับผิดชอบ ถ้าผมทำอะไร ผิดพลาดจากการที่ตัดสินใจ ไปเช่นนั้น ก็เป็นสิ่งที่ผม รับผิดชอบ ผมทำเอง ไม่ใช่เงินของคุณแม่</p> <p>สารคดี: คุณคงอยากทำงานก่อนกลับไปเรียนต่อระดับ มหาวิทยาลัย</p> <p>ชิวโก้: เพราะผมยังไม่รู้ว่าผมต้องการเรียนอะไร ให้ผมไป เรียนอะไรสักอย่างที่ไม่รู้ว่าจะเอาไปทำอะไร ผมไม่เรียนแน่ ชีวิตผมไม่ได้วางแผนอะไรไว้มากมาย ผมไม่ออกไปยึดติด กับอะไร</p> <p>สารคดี: ที่เมืองไทยเมื่อเด็กเรียนจบชั้นมัธยมแล้ว มักจะเรียน ต่อระดับมหาวิทยาลัยเลย</p> <p>ชิวโก้: ผมว่าข้อดีคือวัยรุ่นไทยมีความตั้งใจมากกว่าวัยรุ่น อังกฤษ เพราะว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่รู้จักความเกรงใจ มากกว่าคนเมืองนอก คนไทยก็เลยเชื่อฟังครูอย่างสิ้นเชิง ไม่ ค่อยเถียงเหมือนที่เมืองนอก โดยธรรมชาติ โดยนิสัยแล้ว คน ไทยจะเป็นนักเรียนที่ดี คนไทยเรียนจบมัธยมแล้ว ก็เรียนต่อ มหาวิทยาลัยเลย แต่ข้อเสียคือเป็นกฎเกณฑ์มากเกินไป หลายคนคิดว่านี่เป็นทางเลือกทางเดียว ผมยอมรับว่าเรียน ต่อเป็นอะไรที่ดี แต่จริง ๆ แล้ว ไม่จำเป็น ผมว่าหลายคน ไป เรียนมหาวิทยาลัย โดยไม่รู้ว่าเขาไปทำไม</p> <p>สารคดี: คุณคงถูกสอนมาให้ให้เป็นคนที่เชื่อเรื่องอะไรง่าย ๆ</p> <p>ชิวโก้: ใช่ ผมเป็นคนไม่ค่อยเชื่อเรื่องอะไรง่าย ๆ คือผมเป็น คนดี ก่อนที่จะเชื่ออะไร ต้องมีข้อมูล มีหลักฐานเพียงพอ เป็นคนที่อยากพิสูจน์อะไรด้วยตัวเอง ข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ถ้าไม่มีข้อมูลมารวบรวมวิเคราะห์ก็ตัดสินใจอะไร ไม่ได้ รับคำสั่งแต่ อย่างเดียว ไม่สนุกหรอก</p> <p>สารคดี: คุณเป็นคนที่เชื่อในเรื่องความหลากหลายมาก</p> <p>ชิวโก้: ความหลากหลายเป็นเรื่องสำคัญ ความหลากหลาย ของข้อมูล จะทำให้คนเข้มแข็ง ถ้าคนมีทางเลือกเยอะๆ ก็จะ ตัดสินใจได้ว่าตัวเองชอบอะไร ผมว่าวัยรุ่นไทยหลายคน ไม่รู้ หรือกว่าตัวเองชอบอะไร เพราะถูกสื่อกรอกหูทุกวันให้ชอบ</p>	<p>อะไร ซึ่งเป็นเรื่องน่ากลัว แทนที่วัยรุ่นจะเป็นวัยที่มีอิสระมาก ที่สุด ผมว่าวัยรุ่นไทย เป็นวัยรุ่นที่ถูกบังคับมากที่สุด มีอิสระ น้อยที่สุด เพราะถูกชี้นำจากสื่อ โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ</p> <p>สารคดี: คุณมีทัศนะอย่างไรต่อเรื่องเช็ทซ์กับความรักร</p> <p>ชิวโก้: เช็ทซ์กับความรักร ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกัน แต่สำหรับ ผม แฟน แปลว่า สองคนที่รักกัน รักกันจนกระทั่งยอมรักคนอื่น ไม่ได้ คำว่ารัก ผมหมายถึงต้องรัก ในจิตใจ และในร่างกาย ด้วย แต่สำหรับคนอื่นอาจจะหมายความว่าเจอกันเพียงคืน เดียว คาดหวังเหมือนกันคือรักสนุก ชวนกันไปนอน จบแล้วก็ จาก ไม่มีใครเสียใจ วัยรุ่นหลายคนเชื่อว่าถ้ามีเช็ทซ์บ่อย ๆ จะ ได้เก่ง ไม่สนใจเรื่องโรค เพื่อความสะใจ เมืองไทยก็มีธุรกิจที่ สนับสนุนตรงนี้ มีอาบอบนวดเป็นตึก มีผู้หญิงขายตัวอยู่ในนั้น แต่รัฐ ไม่ยอมรับว่ามี</p> <p>สารคดี: ส่วนหนึ่งที่วัยรุ่นติดต่อกันมาก อาจเป็นเพราะว่า ไม่มี กิจกรรมอะไรจะทำหรือเปล่า</p> <p>ชิวโก้: ผมว่านี่สำคัญเหมือนกัน นอกจากจะเดินตามห้างแล้ว คงไม่รู้ว่าจะไปไหนกัน ในกรุงเทพฯ ผมไม่รู้ว่าจะทำอะไรเลย นอกจาก ไปวัด ไปตลาด ต่างจากที่อังกฤษมาก มีงานศิลปะ ให้ดูฟรีทุกวัน ละครก็มีให้ดูเยอะแยะ แล้ววัยรุ่นไทยจะทำอะไร เมื่อ ก็เลยต้องปลดปล่อย ความเครียด ความเบื่อ ทั้งเสพยา เรื่องเช็ทซ์ จนติดเอดส์ ผมว่าปัญหาก็คือ ไม่มีอะไรให้ทำ แต่ต้องโทษวัยรุ่นตัวยงนะ อยากทำอะไรก็สร้างกันเองสิ คุณจะ บอกว่ารัฐบาล ไม่มีสถานที่เที่ยวให้ หรืออะไร มามั่วโทษรัฐบาล ตลอดเวลา ไม่ได้ วัยรุ่นมีพลังที่จะทำอะไรเอง มีโอกาสที่จะ สร้างอะไรด้วยมือ เช่น ตั้งชมรมวาดรูปกลางสนามหลวงกัน อะไรอย่างนี้ ก็น่าจะสนุก</p> <p>สารคดี: คุณเองก็ใช้ของแพงๆ อยู่เหมือนกัน</p> <p>ชิวโก้: ของดีใคร ๆ ก็อยาก ได้ มีตั้งค์ผมก็ซื้อ แต่เหตุผลที่ผม ซื้อ อาจจะต่างจากบางคน สมมุติว่าผมจะไปซื้อแว่นตาก็ซื้อ ผมก็ซื้อ เพราะผมคิดว่าถ้าผมใส่ หนึ่งคู่ดี สองกันแดดใช้ได้ และสามเบาดี ใส่แล้วสบาย ที่ผมซื้อเพราะไม่ใช่คนอื่นบอกว่ ถ้าใส่แล้ว คุณจะเพิ่มขึ้น ต้องซื้อแบบนี้ นั่นมันผิด เป็นการถูก บังคับ แต่เมื่อสื่อบอกว่า ถ้าคุณ ไม่ใส่ ไม่มี คุณจะไม่มีเท่า จะ เชย... วัยรุ่นไทยให้ความสำคัญกับแฟชั่นมากเกินไป คนที่รัก คุณจริง ๆ เขา ไม่สนหรอกเรื่องยี่ห้อ</p>
--	---

เด็กไทยในวันนี้จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพที่ดีได้อย่างไร

ภาพของเด็กวัยรุ่นไทยในสายตาสังคมมีแต่เปลือกของความหรูหราฟุ้งเฟ้อ มั่วยา มั่วเพศ ขาดจิตสำนึกทางสังคม ขาดความสุขในการเรียน ฯลฯ จริงหรือไม่ และในอนาคตข้างหน้า หนุ่มสาวเหล่านี้จะเติบโตก้าวขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ เป็นแรงงานของสังคมได้มีประสิทธิภาพเช่นไร หรือชาติบ้านเมืองจะถึงกาลอับปางด้วย “วัยพันธุ์ใหม่”

จริงหรือที่วัยรุ่นไทยในวันนี้ขาดพลัง ลงมาฟังความคิดเห็นของผู้ชานาญในเรื่องนี้กัน

ครูหุຍ หรือวัลลภ ตั้งคนานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กรรมการเลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ให้ข้อสังเกตถึงปัญหา และทางออกของเยาวชนว่าผู้ใหญ่ต้องยอมรับว่าโลกทุกวันนี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว ต้องพยายามตามเด็กให้ทัน แต่ผู้ใหญ่มักติดรูปแบบลักษณะภายนอกที่เห็น จึงยอมรับพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นไม่ได้ ทำให้เกิดช่องว่างกันขึ้น

ครูหุຍยังมองอีกว่าความรู้สึกของเด็กมีสองอย่าง ประการแรกเด็กมีแรงขับภายในตามวัย อยากตามให้ทันเพื่อน ทันกระแส ประการที่สองเด็กมีช่องว่าง เมื่อคุยกันกับผู้ใหญ่คนละวัยไม่รู้เรื่อง เด็กก็ต้องไปแสวงหาค้นหาที่พูดคุยกันรู้เรื่อง พูดคุยด้วยภาษาเดียวกัน การจะพบคนที่รู้สึกเหมือนกัน ก็ต้องไปตามสถานที่ที่ทำให้เด็ก ๆ มารวมตัวกันได้ ดังนั้น จึงไม่แปลกที่คนที่จับกลุ่มเยาวชนได้จะทำผับ หรือสถานที่เที่ยวกลางคืนขึ้นมา เนื่องจากผับเป็นโลกของวัยรุ่น เป็นสถานที่ที่รวมคนวัยเดียวกันมาพบปะกัน สนุกสนานร่วมกัน สามารถตอบสนองแรงขับด้านภายในของวัยรุ่นที่ต้องการลองของใหม่ ๆ

“คนที่จับเรื่องวัยรุ่นได้นี่ เขาจะทำทุกอย่างที่จะเป็นธุรกิจกับกลุ่มวัยรุ่น ตั้งแต่แฟชั่น ไปถึงภาษา เพลง สถานที่ บรรยากาศ อันนี้แหละที่มาสอดรับกับคำว่าเหงาของวัยรุ่น มันตอบทุกอย่างที่เราพูดได้ ผลที่ตามมา ก็จะเป็นปรากฏการณ์ของปัญหาอื่น ๆ ตามมามากมาย”

ผู้ใหญ่จึงควรปรับตัวเข้าหาเด็ก พยายามเข้าใจเด็ก ฟังเสียงเด็ก อย่าผลักเด็กออกไป

หากเป็นการแก้ไขในเชิงโครงสร้างของรัฐ ครูหุຍมองว่าบ้านเมืองเรายังขาดรัฐที่เข้าใจเยาวชน รัฐควรจะจัดหาสถานที่ที่พวกเขาารู้สึกว่าเป็นของเขา เป็นที่ไปร้อง ไม่ใช่ที่ลับ เพราะถ้าเป็นที่ลับ หรือใต้ดินก็จะเป็นที่อันตราย เราต้องมีสนามเยาวชน ส่งเสริมทุกอย่าง เช่นถ้าเรามีสนามกีฬามาก ๆ เด็กบางคนก็อาจไปเล่นกีฬาแทนไปผับ หรือถ้าเรามีศูนย์ศิลปะมาก ๆ เด็กหลายคนก็จะไปพบกับศิลปิน ไปนั่งตามสนาม ไปวาดรูป มีส่วนที่เด็กจะเล่นดนตรีได้ทุกวัน มีสนามสำหรับเด็กขึ้นไปร้องเพลง มีสระว่ายน้ำที่ไม่ต้องเสียสตางค์ อย่างนี้เป็นต้น

นายแพทย์ศิริไชย หงษ์สงวนศรี จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีได้ให้ความเห็นว่า การเที่ยวกลางคืน หรือการมีประสบการณ์แปลก ๆ ของวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติของวัยนี้ที่ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ แต่มีเด็กกลุ่มหนึ่งที่ไม่เพราะเหงา ปัจจุบันเด็กมีปัญหาทางจิตใจเป็นโรคซึมเศร้าเพิ่มมากขึ้น

ส่วนนายแพทย์พนม เกตุมาน หัวหน้าหน่วยจิตเวชเด็กและวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล เห็นว่าปัญหาการเลี้ยงดูในครอบครัวควรมีเงิน ทำให้เด็กเสพติดวัตถุ นับวันจะมากขึ้นเรื่อย ๆ พ่อแม่บางรายมีความสุขในการเดินช้อปปิ้ง และปลุกฝังลูกในเรื่องของวัตถุสูง ทำให้เด็กดำเนินชีวิตที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม การติดวัตถุ ดำเนินชีวิตแบบตัวใครตัวมัน ไม่เคยลำบาก ทำให้เด็กกลุ่มนี้คิดแต่เฉพาะตน เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง

อย่างเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ หรือเที่ยว หรือติดยา เด็กไม่ได้มีความรู้สึกกลัวเสียหาย หากเพียงแต่ต้องการคนเข้าใจให้ความรัก พ่อแม่ควรพยายามทำความเข้าใจทางด้านจิตใจและพัฒนาการของลูกให้มากขึ้น มีการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ให้เด็กได้รู้ถึงคุณค่าและความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่ควรมองคนที่ผลลัพธ์อย่างเดียวว่าคนมีเงินทองเท่านั้นถึงจะประสบความสำเร็จ แต่ให้มองที่คุณธรรม จริยธรรมเป็นหลัก ต้องปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับเด็ก เช่น รู้จักเสียสละ รู้จักช่วยเหลือคน ต้องโอกาส และครูเองก็ต้องเข้าใจปัญหาวัยรุ่น ต้องเสียสละและมีเวลาใกล้ชิดกับเด็กให้มากกว่านี้

คุณสุภาวดี หาญเมธี ผู้มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กมายาวนาน ได้ตั้งข้อสังเกตว่าเด็กวัยรุ่นใช้เวลาที่โรงเรียนมากกว่าที่บ้าน ดังนั้นทางออกที่น่าสนใจคือการแก้ไขที่ระบบการศึกษา ให้เด็กได้เรียนอย่างมีความสุข

“สิ่งที่เด็กไปหาคือโรงเรียน ที่โรงเรียนมีสองส่วนคือเพื่อนและครู กับครูและระบบโรงเรียน ต้องถามว่าโรงเรียนทำให้เด็กมีโอกาสสร้างความเป็นเพื่อนกันได้มากน้อยแค่ไหน หรือสร้างได้แค่กระบวนการแข่งขัน พวกได้คะแนนดีส่วนใหญ่ก็จะได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษ ตรงนี้อาจเกิดการสร้างความไม่ยุติธรรมต่อเด็กด้วยกัน เด็กเรียนไม่เก่งอาจจะไม่ได้รับทำกิจกรรมร่วมกับเด็กเก่ง ความเป็นเพื่อนจึงไม่เกิดขึ้น ครูต้องรู้จักเกื้อกูลเด็กด้วยความเท่าเทียมกัน”

ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมานี้ชวนให้เราต้องมานั่งคิดกันว่าเราควรจะช่วยเหลือเด็กไทยวัยรุ่นของเราเช่นไร และเด็กไทยเราจะเป็นเด็กหายเหงา และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมจริงหรือไม่

ข้อ 1

ให้นักเรียนสรุปใจความจากบทสัมภาษณ์และบทความ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมใน ๓ ประเด็นคือ

- ปัญหาวัยรุ่นไทยเกิดจากอะไร
- พฤติกรรมที่น่าเป็นห่วงของวัยรุ่นไทยคืออะไรบ้าง และผลกระทบที่เกิดขึ้นคืออะไร
- ใครบ้างที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในเรื่องนี้ และควรจะมีแนวทางแก้ไขอะไรบ้าง

หมายเหตุ

- ใช้ข้อมูลจากบทความทั้งสองบทนี้
- ห้ามสอดแทรกความคิดเห็นของนักเรียนลงไปในงานนี้
- ใช้ถ้อยคำหรือสำนวนตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ตัวอย่างที่ยกมาจากบทความต้องนำมาเรียบเรียงเป็นคำพูดของนักเรียนเอง
- เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณ ๑ หน้า ถึง ๑ หน้าครึ่ง ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

ข้อ 2

ให้นักเรียนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นในหัวข้อ “วัยรุ่น วัยอันตราย” โดยใช้ข้อมูลจากบทความทั้งสองนี้มาสนับสนุนว่านักเรียน เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย กับหัวข้อดังกล่าวนี้อย่างไรบ้าง

เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณ ๑ หน้า ถึง ๑ หน้าครึ่ง ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

ข้อสอบตอนที่ 2

ข้อ 3 อ่านบทสัมภาษณ์นี้ แล้วเขียนบทความลงในหนังสือนิตยสารโรงเรียน เชิญชวนให้เพื่อนนักเรียนร่วมช่วยสมทบทุนช่วยเหลือองค์กร "กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้"

- ต้องใช้ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์นี้ กล่าวถึงวัตถุประสงค์ นโยบาย และวิธีการ
- เขียนด้วยสำนวนตัวเอง
- ความยาวไม่เกินบรรทัดประมาณ หนึ่งหน้า ถึง หนึ่งหน้าครึ่ง ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ **GREENPEACE**

บทสัมภาษณ์ ดร. จิราภรณ์ คชเสนีย์ ผู้อำนวยการบริหาร

30 ปีมาแล้วที่นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกลุ่มเล็ก ๆ จากแวนคูเวอร์ แคนาดา ผู้เชื่อมั่นในแนวทาง "การประจักษ์พยานในที่เกิดเหตุ" ได้เข้าเรือสำเภามุ่งหน้าสู่เกาะฮัมบิลต์ นอกชายฝั่งอลาสกา เพื่อต่อต้านการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ของสหรัฐอเมริกา แม้เรือสำเภาจะไม่ถึงจุดหมาย เพราะถูกเรือลาดตระเวนชายฝั่งของสหรัฐฯจับกุมเสียก่อน แต่ก็นับว่าบรรลุวัตถุประสงค์ เพราะการกระทำของพวกเขากลายเป็นข่าวใหญ่ทั่วโลก และนำมาสู่การก่อตั้ง "กรีนพีซ" องค์กรรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมอันทรงพลังที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ที่ปัจจุบันมีสำนักงานอยู่กว่า 40 แห่งทั่วโลก

ทุกวันนี้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้กลายเป็นแหล่งรองรับมลพิษจากโลกตะวันตกที่ส่งผ่านมาในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ถูกปฏิเสธในบ้านตน กรีนพีซจึงมีอาจปล่อยให้ดินแดนที่มั่งคั่งด้วยทรัพยากรธรรมชาติแห่งนี้ก้าวตามความผิดพลาดด้านสิ่งแวดล้อมที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอีกมุมหนึ่งของโลก ด้วยเหตุนี้เอง กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สำนักงานประเทศไทย จึงถือกำเนิดขึ้น เมื่อ 3 พฤษภาคม 2544

ปรัชญาการ
ทำงานของ
กรีนพีซมีอยู่
3 ประการ คือ
การลงมือ
กระทำ การ
เผชิญหน้ากับ
ปัญหา และการ
ใช้สันติวิธี

ไม่นิยมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา
เครือข่ายของกรีนพีซมีแผนการทำงานของ
ตัวเอง วิธีการรณรงค์จะแตกต่างกันไปตาม
วัฒนธรรมและสถานะสังคมของแต่ละประเทศ

<p>“เรามีศักยภาพในการทำงานที่จำกัด จึงจำเป็นต้องเลือกปัญหาที่มีความสำคัญที่สุด 3 ประการ คือ ปัญหาเกี่ยวกับสารพิษ ทุกวันนี้คนไทยต้องเผชิญกับการคุกคามจากสารพิษอันตราย ผลผลิตจากภาคอุตสาหกรรมก่อให้เกิดสารมลพิษตกค้างยาวนาน อันเป็นสารที่ทำให้คนป่วยเป็นโรคมะเร็งเป็นจำนวนไม่น้อย ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพลังงาน มีการรณรงค์ให้คนไทยลดการใช้สารฟอสซิล เช่น น้ำมัน ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ ซึ่งถือว่าเป็นพลังงานสกปรก ส่งผลกระทบต่อมลภาวะโลก และปัญหาพันธะ-วิศกรรม เนื่องจากคนไทยกำลังตกอยู่ในสภาพ “หนูทดลอง” อย่างไม่รู้ตัว</p>	<p>บริษัทต่างชาติพากันนำอาหารดัดแปลงพันธุกรรม หรือจีเอ็มโอที่นักวิทยาศาสตร์ยังไม่รองรับด้านความปลอดภัยมาขายเกลื่อนตลาด มีการรณรงค์หยุดอาหารจีเอ็มโอ</p> <p>ผมเชื่อว่ากรีนพีซมีปรัชญาขององค์กรที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น สามารถแก้ปัญหาความสัมพันธ์ที่ผิดพลาดของคนกับสิ่งแวดล้อมได้ เราเจอปัญหาหนัก ๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ ของอาสาสมัคร ในขณะที่เดียวกันก็มีการโจมตีผ่านสื่อว่าเราเป็นองค์กรต่างชาติ รับเงินต่างชาติเข้ามา มีวัตถุประสงค์ที่ไม่ดี</p> <p>เราทำงานกับคนทุกระดับ กับกลุ่มชาวบ้าน เราทำงานเหมือนกับเพื่อน</p>	<p>ไปนั่งคุยกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เราเป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นกับรัฐบาล พรรคการเมืองและบริษัทใด ๆ ทั้งสิ้นงบประมาณของเราได้มาจากเงินบริจาคของผู้สนับสนุนราวสองล้านแปดแสนคนทั่วโลก พวกเขาบริจาคให้เราเป็นรายเดือน มากบ้าง น้อยบ้าง และเราก็นำเงินตรงนั้นไปใช้ในการรณรงค์ทั่วโลก ในประเทศไทย เรามีผู้สนับสนุนประมาณ 3,200 คน ซึ่งน้อยมากถ้าเทียบกับทรัพยากรที่เราต้องใช้ในการรณรงค์ เพราะเครือข่ายที่เราทำครอบคลุมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เราจำเป็นต้องหาผู้สนับสนุนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้”</p>
---	---	--

การรณรงค์ที่ผ่านมา

กรีนพีซแขวนป้ายประท้วง มอนซานโต ที่ทำให้เกิดการปนเปื้อนพันธุกรรม

ทะเลมาตาทุตป็นแหล่งปนเปื้อนมลพิษ

รักโลมา ปกป้องอ่าวไทย

ดูเวทา ในอิรัก เยื่อสารกัมมันตรังสีจากการโจมตีของสหรัฐฯ

กรีนพีซประณามการทำสงครามในอิรัก

กรีนพีซเผชิญหน้ากับขบวนการลักลอบตัดไม้ในอินโดนีเซีย

